

Homilie op 26-3-2017, 4^e Zondag van de Veertigdagentijd, Jaar A.

Dierbaren,

Jezus. Jezus gaat. Jezus gaat voorbij. Maar Jezus gaat niet achteloos voorbij. Jezus ziet. Hij ziet iemand die niet ziet. Hij die van alle eeuwigheid alles ziet, ziet iemand die zelfs in de korte spanne van zijn tijdelijk bestaan nooit iets heeft gezien. Maar Jezus *“ziet niet zoals een mens ziet; een mens kijkt naar het uiterlijk, maar de Heer naar het hart”* (1 Sam 16,7).

En wat ziet Hij daar? Een hart dat door Hemzelf geschapen is, naar zijn beeld en gelijkenis (vgl. Gn 1,26). Een hart dat naar Hem uitzielt, vanuit de nacht waarin het verkeert. Een hart zoals dat van de leerlingen van Emmaüs, die later zouden zeggen, toen Jezus deed alsof hij verder moest gaan: *“Blijf bij ons, want het wordt al avond, en de dag loopt ten einde”* (Lc 24,29). Een hart zoals dat van Abraham, die zei: *“Wees zo welwillend, Heer, uw dienaar niet voorbij te gaan”* (Gn 18,3). Een hart ook, dat blijft vertrouwen op God, en geen gehoor schenkt aan de inblazingen van de duivel, die eens tot Eva zei: *“God weet dat uw ogen open zullen gaan als u eet van die boom”* (Gn 3,5).

De blindgeborene vertrouwt zich, zonder woorden, toe aan Jezus. Hij laat Hem zijn ogen bestrijken met slijk, uit stof van de aarde, vermengd met Jezus' speeksel. Het herinnert ons aan de schepping van de mens: *“Toen boetseerde de Heer God de mens uit stof, van de aarde genomen”* (Gn 2,7). Jezus herschept deze ogen. Hij is als de pottenbakker, die eindelijk de laatste hand legt aan een nog niet geheel voltooid beeld (vgl. Sir 33,13). En dan zegt Hij: *“Ga u wassen in de vijver van Silóam – wat betekent: gezondene”* (Joh 9,7). Doet het ons niet denken, dierbaren, aan Naäman, die, om genezen te worden van zijn huidziekte, naar Elisa ging, en van een door hem gezòndene te horen kreeg: *“Was u zevenmaal in de Jordaan; dan zal uw huid weer gezond worden en zult u gereinigd zijn”* (2 Kon 5,10)? Naäman werd toen in eerste instantie boos, en ging heen. De blindgeborene reageert anders : met nederig vertrouwen gáát hij eenvoudig, hoe moeilijk dat voor hem ook is, wast zich, en komt er ziende vandaan.

Dierbaren, laten ook wij ons toevertrouwen aan Jezus' liefdevolle handen. Laten wij, die in het Doopsel reeds gewassen zijn, niet ophouden daar dankbaar voor te blijven. Laat ons leven als kinderen van het licht (vgl. Ef 5,8), en niet ontmoedigd raken als wij door moeilijkheden, van welke aard ook, worden beproefd (vgl. Hebr 12,5-6). Ook aan de blindgeborene bleven die niet bespaard, noch vóór, noch na zijn genezing. Hij moge voor ons een groot voorbeeld zijn

van eenvoud, eerlijkheid en moed, zozeer afstekend bij het gedrag van de Fari-
zeeën. Moge in ons het woord van Paulus in vervulling gaan: *“Zo is dus wie in
Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is al geko-
men”*(2 Kor 5,17). Ja, *“alles wat verhelderd wordt, is zelf ‘licht’ geworden.[...]
Ontwaak, slaper, sta op uit de dood, en Christus’ licht zal over u stralen”*(Ef
5,13-14). Amen.